

LBRIS

We know
books
cristian sturza

dragoste și dioxină

editura vinea
bucurești 2023

damaged & wasted/ 7
dragostea te va rupe în fâșii/ 9
galaxia de cioburi/ 11
    ambalaj/ 12
    optzeci/ 13
Mickey Mouse defect/ 14
    8 a.m./ 15
    jivanmukta/ 16
    generic de final/ 17
    new generation/ 18
întotdeauna se pierde ceva/ 19
    crezul/ 20
    cariera mea/ 22
aș vrea să trăiesc viața din plin/ 23
    cianura/ 24
    frunze și flori de hârtie/ 25
    un șoarece negru/ 26
noaptea într-o limuzină neagră/ 27
    heroină/ 28
    mâinile/ 29
    criză/ 30
Automatic Eco Clean/ 32

anatomia decăderii/	33
<i>a cup of tea(rs)/</i>	35
o agrafă de păr/	36
hipnotizat/	37
Mi'rāj electronic/	38
sentimentul anxios al ființei/	39
<i>aisthēsis/</i>	40
vidul în ochii ei și frigul/	41
tristețea/	42
<i>nada/</i>	43
beteală/	44
ultimul pahar/	45
în subsol/	46
viața paralelă/	47
clor/	48
exfoliere/	49
aseptic/	50
pe un skateboard/	51
eșarfă/	52
nimic nu contează/	53
Valium/	54
<i>superglue/</i>	55
nu nu nu nu/	56
educația sentimentală/	57
staniol/	58
adio. pe Intercontinental/	59
foame/	60

Welp
books
cristale lichide/ 61

metalizare/ 63

Loveofmylife/ 64

tumoare/ 65

web/ 66

am trăit/ 67

mai am un singur dor (*remix*)/ 68

about a girl/ 70

blocul negru al tristeții/ 72

totul se dă mereu dintr-odată/ 73

peliculă de celuloid/ 74

stropi de mercur/ 75

în eclipsă/ 76

conectat/ 78

musicnonstop/ 79

o fotografie alb-negru/ 80

post-/ 81

libido mortis/ 82

copilul-carie/ 83

epilog/ 85

damaged & wasted
damaged & wasted
și alte etichete inutile
pentru a descrie anemia
felul penibil în care mă târăsc
către mormântul meu de pixeli
către cavoul meu de culori
de sub șenilele unui tanc
de sub roțile unui camion
strig însă nu mă aude nimeni
(*desperate cry*) „de ce m-ai părăsit?”
une petite tâche humide
o conductă care s-a spart
în peretele unui apartament
și totuși *the party goes on & on*
fetele dansează în semiîntuneric
cu picioare goale pe parchetul plin
de apă murdară șampanie confetti
extrem de sensibil la orice semnal
ca o antenă ruptă de vânt
pe o terasă de bloc undeva
„fericiți sunt cei care plâng”

LB
în să aș vrea să fiu pierdut din nou
în Orașelul Copiilor –

un mozaic de faianță murdară
un fel de *patchwork* emoțional –
îi spuneam că sunt atât de slab
încât nu pot să nu scriu poezie
de parcă astfel orice deșeu
ar fi reciclat în cele din urmă
„ia de la mine paharul acesta”
sau răstignește-mă pe crucea decorată
cu mii de leduri multicolore
ca un gândac mă ascund sub covorul
acestor litere care alcătuiesc
un ornament ininteligibil
un desen incomprehensibil

„dragostea te va rupe în fâșii”
însă eu nu știam aceasta
nu nu știam că dragostea va
trebui suportată zilnic în doi
adăpostiți sub un iglu de gheață
în colțurile unei camere de gheață
plină de liniște și de singurătate
ca de o guașă neagră din tub
de negru de fum direct din tub
și într-o stare de somn profund
în care numai inimile noastre
palpită încă simultan aproape
nu nu știam că dragostea va
trebui suportată zilnic în doi
tu – o reflexie a mea în oglindă
eu – o reflexie a ta în oglindă
fiecare dintre noi trăind
numai în imaginația celuilalt
printre arborii în sepia

mai întâi buzele care se ating
cu gustul lor de ruj și nicotină
apoi dinții care zgârie ușor
suprafața umedă a pielii
apoi metalul acestei mașini
care izbește zidul de beton
însă noi știam deja de mult
că suntem prinși
într-o galaxie de cioburi

se plimba singură pe cheiul Dâmboviței
înconjurată de pescăruși și uzine
cu părul și hainele răvășite de vânt
asemenea ambalajelor de hârtie sau
pungilor de plastic din Carrefour
gata să se rupă să se risipească
de-a lungul Splaiului Independenței
se plimba singură și nu mergea nicăieri
tremurătoare în vântul de mai
impecabilă și inutilă
asemenea unui ambalaj alb de hârtie

stând la sfârșit întins într-un pat
în același pat în care ai stat
de-a lungul acestui straniu interval
îți privești memoriile la televizor –
simple emisiuni naive acum
pe care le schimbi la întâmplare
cu telecomanda ta pineală
undevea într-un film vechi și alb-negru
o actriță obscură poartă numele ei
și în acel moment realizezi
că tu plutești în camera ta
ca într-un bazin de înot plin cu apă
în care an de an te-ai înecat
tot mai mult încetul cu încetul
în timp ce o zi alerga după alta
precum reflexele luminii pe pereți
într-un bazin de înot plin cu apă
ca o placentă maternă pe care
niciodată nu ai părăsit-o